

Miljøverndepartementet
Avdeling for naturforvaltning
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

31.03.2012

Deres ref.: 201102398-18

Høringssvar – endringer i rovviltforskriften

I 2003 foreslo regjeringen et bestandsmål på 20 ynglinger av bjørn i Norge. Imidlertid reduserte stortingsflertallet i 2004 dette målet til 15 ynglinger. Stortinget inngikk et forlik om rovviltforvaltningen i juni 2011 som ytterligere reduserte bestandsmålet til 13 ynglinger.

En vesentlig hensikt fra Stortingets side er konfliktredusering. Med denne bestandsmålreduksjonen har man i stedet økt konflikten.

FVR nærer liten tvil om at norske myndigheters langsiktige mål for bjørn i Norge er et bestandsmål på null ynglinger (men også for ulv der Stortinget har vedtatt å redusere målet på tre helnorske ynglinger – dersom svenskene sier seg enige). At et lands ansvarlige myndigheter går på tvers av rådende internasjonal konsensus hva gjelder naturmangfold (jf. Biodiversitetskonvensjonen, Bernkonvensjonen, EUs miljødirektiver) og faktisk gjør store bestrebelser for å utrydde arter (slik situasjonen i praksis er når det gjelder disse artene pr. i dag) er oppsiktsvekkende og bare understreker norsk rovviltpolitisk fallitt.

Tretten bjørneynglinger som mål og en bestand som i dag anslås til drøyt 150 individer, hvorav en stor del trolig befinner seg for det meste i Sverige, er for alle praktiske formål en fullstendig ensidig utryddelsespolitikk og intet annet. Det gir selvsagt ingen mening i å kalle rovviltpolitikken for todelt med tanke på hensynet til rovvilt og næring når det befinner seg to millioner frittgående sauer i norsk natur og man samtidig suksessivt utrydder en bestand som i motsetning til sauer faktisk hører hjemme i den samme naturen.

Vi ser at Direktoratet for naturforvaltning (DN) i notat til Miljøverndepartementet i august 2011 legger til grunn at rovviltforvaltningen baseres på en politikk der hensynet til å sikre overlevelsen til de store rovviltartene må kombineres med en forvaltning som totalt sett bidrar til å dempe konflikter og redusere skader forårsaket av rovdyr. Vi er av den oppfatning at DN dessverre ikke kan legge til grunn at rovviltforvaltningen skal sikre overlevelsen til de store rovviltartene all den stund Stortinget har besluttet en rovviltfiendtlig linje som tar sikte på å utrydde en eller flere arter. Administrative enheter bør formulere norsk offentlig politikk på dette området i klartekst framfor å skjule faktiske forhold.

Vi viser til naturmangfoldloven der det heter at målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Vi konstaterer at denne lovparagrafen ikke har noen praktisk gyldighet tatt i betraktning norsk utryddelsespolitikk. I henhold til Norsk Rødliste 2010 er bjørnen kategorisert som sterkt truet. Vi kan konstatere at denne såkalte rødlisten heller ikke har noen praktisk gyldighet.

Det står dessverre liten respekt av en rovviltpolitikk som ikke evner å oppnå miniatyrmålsettinger hva gjelder bestandsstørrelser, men snarere velger å redusere de ørsmå målene i stedet.

Utfordringen for departementet er å finne de områder av landet hvor man kan redusere målet med to ynglinger av bjørn. Vi har for så vidt forståelse for at departementet nødvendigvis må gjennomføre reduksjonen, selv om forslaget gjenspeiler den mangel på seriøsitet som hviler over norsk rovviltpolitikk.

De dokumenterte tapene til bjørn i 2011 er som følger:

Sau:	Rein:
Region 5: 224	Region 5: 0
Region 6: 170	Region 6: 1
Region 7: 86	Region 7: 0
Region 8: 55	Region 8: 0

Tapsomfanget forårsaket av bjørn er minimalt og har liten eller ingen relevans for vår oppfatning av hvor målreduksjonen bør gjøres.

Når vondt skal være, kan vi like gjerne slutte oss til MDs forslag når det likevel skal gjennomdrives en målreduksjon.

Departementet skal også gjennomdrive en endring i forvaltningsmyndighetenes ansvar. I tillegg til at rovviltnemndene skal ha forvaltningsmyndighet når de regionale bestandsmålene er nådd, skal nemndene også få slik myndighet for bjørn når antallet ynglinger på nasjonalt nivå når 10 eller mer.

FVR er sterkt i mot en slik endring, men kan ikke helt se poenget med en høring på dette når Stortinget allerede har vedtatt det.

I sin vurdering av måloppnåelse vil departementet fortsette å legge den nye beregningsmodellen for antall ynglinger til grunn. Stortinget har for øvrig bestemt at antall binner skal settes til 6,5 pr. yngling. Vi vil i den forbindelse peke på at dette dreier seg teoretiske og ikke faktiske ynglinger, men vi kan for så vidt forstå en slik løsning ut fra forvaltningens manglende evne til å finne nær ikke-eksisterende ynglinger i dette landet.

Avslutningsvis vil vi peke på det faktum at departementet legger til grunn at best mulig tilgjengelig kunnskap skal benyttes, noe som i dette tilfellet innebærer å benytte den vitenskapelige modellen som blant annet baseres på DNA-resultater fra årlige innsamlinger av biologisk materiale fra bjørn i Norge. Vi registrerer med en viss overraskelse at rovviltforlikets tilleggskriterium om at all rovviltforvaltning også skal bygge på "erfaringsbasert" kunnskap her ikke vektlegges av departementet. Vi hadde strengt tatt sett for oss at udokumenterte påstander og løse rykter også ville komme til å være retningsgivende i sakens anledning, men det er i det minste oppløftende at man gjør et mer rasjonelt valg.

Yngve Kvebæk
Daglig leder